

ÁLMOS HÍREK

*Amikor a költészet nem poros:
Závada Péter helye a kortárs kultúrában*

*Miért hasonlítjuk magunkat
állandóan másokhoz?*

*Interjú tanárainkkal
- Ismerjük meg Bogi nénit és Tamás bácsit!*

A képregény a 17. oldalon folytatódik.

Kedves Olvasó!

Az Álmosnak mindig fontos volt, hogy diákjai hallathassák hangjukat, megmutathassák magukat. Tapasztaltuk, hogy szerettek mesélni, szívesen megosztjátok egymással gondolataitokat, élményeiteket, így született meg az ötlet, hogy újraélesszük az iskolaújság hagyományát. Korábban már volt sajtó az Álmos falain belül, azonban miután az akkori törzsgárda elballagott, jó ideig nem volt, aki folytassa a munkát.

Tavaly második félévben több diáktársatok magára vállalta az újrakezdés feladatát, ami nagy kihívásnak bizonyult, hiszen egyszerre kellett megtanulni az újságírás alapjait, rovatokat, részfeladatokat kitalálni, alkotni, és mindeközben az alapvető iskolai feladatokat is ellátni. Ugyan még fejlődnünk kell, de minden egyes suliójságos találkozónál újabb és újabb ötletünk született, amelyek közül több még megvalósításra vár.

Csapatunk nyitott az új tagok érkezésére, így ha szeretnél részese lenni egy kreatív, támogató közösségnek, jelentkezz bátran! Ha kipróbálnád magad újságíróként, de egyelőre nem szeretnél még a tanévre elköteleződni, akkor próbáld ki magad „szabadúszó újságíróként”, és írd egy próbacikket!)

A Szerkesztőség

Miért hasonlítjuk magunkat állandóan másokhoz?

Fogadjunk, hogy volt már olyan, amikor megkérdőjelezted, hogy te miért nem vagy olyan sikeres, mint a másik. Ezt Social Comparison Theory-nak hívják, ami magyarul annyit tesz - a társas összehasonlítás elmélete. Az 1950-es években Leon Festinger dolgozta ki, alapgondolata, hogy:

“az emberek szeretnék tudni, hogy hol állnak - de sokszor nincs objektív mérőszám, ezért másokhoz viszonyítanak”.

A mindennapi életben ez jelentheti azokat a kérdéseket, amiket nap mint nap felteszünk magunknak különböző kontextusokban, például “Elég sikeres vagyok?” vagy “Jól nézek ki?” Hogyha nem találjuk meg a mércét, akkor mások lesznek számunkra a “tükör”, ami bizonyítja, hogy jó úton járunk-e.

Két fő típusa van, a felfelé irányuló összehasonlítás (upward comparison), ezt értelmezhetjük úgy, hogy valaki jobb sportoló vagy a személyisége hívogatóbb, vagyis jó tulajdonságokkal rendelkezik. Ennek hatása kétélű: lehet inspiráló, “Én is ilyen akarok lenni!” avagy demotiváló, “Sosem leszek ilyen”. A második típus a lefelé irányuló összehasonlítás (downward comparison) növeli az önbizalmat, megnyugtat “nem állok olyan rosszul”.

Miért fordul ez elő minden ember életében és miért ilyen erős érzés? Ez sosem volt hiba, hanem evolúciós és társas okokból alakult ki. Segít eligazodni egy csoportban - és akár a saját énünkben, gyors visszajelzést ad és motiválni is tud. Sajnos az utóbbi gyakran negatívvá válik és az ellentettje történik.

Vajon miért válik ez gyakran negatívvá? Valószínűleg a modern világ miatt.

Torz az összehasonlítás, ha kezdő futó vagy, akkor de magadat már a maratonistákhoz hasonlítod. A social médiában található videók is vigyázni kell, hiszen válogatott vagy filterezett életképek a gyakoribbak. Érdemes figyelembe venni a kontextus hiányát: nem látod, mennyi munka van mögötte, és honnan indult az illető. Megnyilvánulhat az alacsony önértékelés is (“ő jobb nálam”), amely arra engedi következtetni az illetőt, hogy “én kevésbé vagyok értékes”.

Szerintem valamilyen visszajelzést akarunk adni önmagunknak, és ez a kulcs.

A probléma nem az összehasonlítás maga, hanem a módja - kivel, milyen célból, milyen szinten.

Végül, de nem utolsó sorban: hogyan lehet ezen változtatni és egészségesebben használni? Viszonyítsd magadhoz, a saját fejlődésed - tegnapi éned vs. mai éned. Reális referencia választás, a kezdő más kezdőkhöz hasonlítja magát és nem elitekhez.

Szatmári Panna 10.b

Drechsler Mónika, főigazgató

Álmos Hírek: - Bogi néni, Ön milyen volt gyermekként?

Bogi néni: Jó tanuló voltam, de emellett nagyon eleven gyerek is.

ÁH: Mi volt a legemlékezetesebb iskolai élménye?

B: A különböző táborok, ahol az osztályközösséggel sok időt tölthettünk együtt. Ezekre ma is szívesen emlékszem vissza.

ÁH: Miért választotta ezt a hivatást?

B: Mindig emberekkel szerettem foglalkozni, és különösen közel álltak hozzám a gyerekek, így aztán a pedagógusi pályát választottam.

ÁH: Ha nem a tanári pályát választotta volna, milyen szakmája lenne?

B: Korábban több területen is kipróbáltam magam, például vegyészként, pultosként és virágboltban is dolgoztam.

ÁH: Mi volt a legmeghatározóbb élménye az életében?

B: A gyermekeim születése.

ÁH: Ki volt a legnagyobb hatással Önre?

B: Gyerekkoromban a nagyszüleim és a szüleim, később pedig az iskola korábbi igazgatója és a barátaim.

ÁH: Mely értékeket tartja a legfontosabbnak?

B: A szeretetet és az őszinteséget.

ÁH: Volt olyan időszak az életében, amelyből sokat tanult?

B: Igen, amikor igazgató lettem. Sok új feladatot és ismeretet kellett elsajátítanom.

ÁH: Mi motiválja Önt a mindennapokban?

B: Az, hogy az Álmos Iskola továbbra is olyan hely legyen, ahonnan felkészült, boldog és sikeres fiatalok kerülnek ki.

ÁH: Mit tart a boldog élet titkának?

B: A barátságot és az emberi kapcsolatokat.

ÁH: Van olyan álma, amely még megvalósításra vár?

B: Szeretném tovább fejleszteni az iskolát, és még több közösségépítő programot megvalósítani.

**“Egy
közösség
akkor épül
igazán,
amikor
meghalljuk
egymás
történeteit,
és teret
adunk
nekik.”**

ÁH: Mi teszi különlegessé az alsó tagozatot, a felső tagozatot és a gimnáziumot?

B: Úgy gondolom, sok különlegessége van az iskola minden tagozatának, de például az alsó tagozat épülete kialakítását tekintve is egyedülálló Zuglóban: minden tanteremhez tartozik mosdó és WC, a gyerekek ebéd után fogat tudnak mosni, valamint közvetlen kijárat nyílik az udvarra. A felső tagozat a sok egyedi program miatt kiemelkedő, gondolhatunk itt a Tortahétre, a Nyalókatúrára vagy a színes, izgalmas farsangi rendezvényekre. Szerintem a gimnázium erőssége többek között a magas színvonalú nyelvoktatás. Sok diák már 11. évfolyamon nyelvvizsgát szerez, előrehozottan érettségizik, erre nagyon büszkéek vagyunk.

ÁH: Mit tart a legfontosabbnak a diákok fejlődése szempontjából?

B: Az a legfontosabb, hogy a diákok önállóan tudjanak gondolkodni, problémákat megoldani. De a leglényegesebb, hogy boldog és sikeres emberekké váljanak.

ÁH: Hogyan támogatják a diákok mentális jólétét?

B: Úgy gondolom, a mentális jólét szempontjából is nagyon fontos a jó közösség. Egy közösség akkor épül igazán, amikor meghalljuk egymás történeteit, és teret adunk nekik. Az Álmosban igyekszünk sok közösségi programot szervezni, amelyek erősítik az összetartozást és a jó közérzetet. Ilyen volt például a Városligetben tartott programnap is.

ÁH: Milyen kihívásokkal szembesül jelenleg az iskola?

B: Jelenleg a legnagyobb kihívást az jelenti, hogy még nem ismert minden jövőbeli elvárás, ezért folyamatosan alkalmazkodnunk kell az új feladatokhoz.

ÁH: Terveznek új programokat vagy szakköröket?

B: Igen, például a 13. évfolyamosok számára énekszakkört tervezünk, hogy segítsük őket az óvó- és tanítóképző felvételi követelményeire való felkészülésben.

ÁH: Mit üzenne a diákoknak?

B: Szeressétek az Álmost, építsetek erős közösséget, és később is térjetek vissza hozzánk. Ha van jó ötletetek, osszátok meg velünk, hogy együtt még jobbra tehessek az iskolát.

ÁH: Köszönjük szépen az interjút!

B: Én is köszönöm!

Papp Tamás

Álmos Hírek: - Tamás bácsi, Ön milyen volt gyermekként?

Tamás bácsi: Elég eleven gyerek voltam, gyakran kaptam beírásokat kisebb csínytevések miatt. Ugyanakkor jó tanuló is voltam, a feladataimat mindig elvégeztem.

ÁH: Mi volt a legemlékezetesebb iskolai élménye?

T: Gimnazistaként részt vettem A helység kalapácsa című darabban. Több helyen felléptünk vele, és nagyon összekovácsolta az osztályt.

ÁH: Miért választotta ezt a hivatást?

T: Már gimnazista koromban észrevettem, hogy jól kijövök a fiatalabb gyerekekkel. Szerettem a biológiát és a földrajzot is, a tanári pálya pedig lehetőséget adott arra, hogy mindkettővel foglalkozzak.

ÁH: Ha nem a tanári pályát választotta volna, milyen szakmája lenne?

T: Gyerekként focista szerettem volna lenni, vagy valamilyen sportoló.

ÁH: Ki volt a legnagyobb hatással Önre gyerekkorában?

T: A gimnáziumi biológiatanárom, aki humoros, nagy tudású ember volt, és sokat tanultam tőle.

ÁH: Mi volt a legmeghatározóbb élménye az életében?

T: A táborok, kirándulások és erdei iskolák megszervezése. Ezek erős közösséget építettek, és sok szép emléket adtak.

ÁH: Mely értékeket tartja a legfontosabbnak?

T: A család, a közösség és az emberi kapcsolatok – ezek nagyon fontosak számomra.

ÁH: Volt olyan időszak az életében, amelyből sokat tanult?

T: A pályakezdés nehéz volt. Meg kellett tanulnom, hogyan tartsak rendet, miközben jó hangulatú órákat vezetek.

ÁH: Mi motiválja Önt a mindennapokban?

T: Szeretek új dolgokat kitalálni és megvalósítani az iskolában, például különleges programokat és közösségi eseményeket szervezni.

ÁH: Mit tart a boldog élet titkának?

T: A harmóniát és a vidámságot.

ÁH: Van olyan álma, amely még megvalósításra vár?

T: Sajnálom, hogy az erdei iskolák hagyománya megszakadt, jó lenne, ha ez újra megvalósulhatna.

ÁH: Hogyan támogatják a diákok mentális jólétét?

T: Igyekszünk a kötelező feladatokon túl olyan környezetet teremteni, ahol a diákok jól érzik magukat. Fontos, hogy megfelelőek legyenek a felszerelések, legyenek közösségi terek, elegendő taneszköz, sporteszköz és digitális oktatási eszköz.

ÁH: Mit tart legfontosabbnak a diákok fejlődése szempontjából?

T: A tanulást tartom a legfontosabbnak, emellett pedig a közösségi szerep kialakítását és fejlesztését.

ÁH: Mit üzenne a diákoknak?

T: Legyenek vidámak, lazák, és a lényeges dolgokra összpontosítsanak.

ÁH: Köszönjük szépen az interút!

Az interjút Takács Bodza (11.b), Pereszlényi Dina (11.b) és Szűcs Léna (11.b) készítette.

Patyanik Éva:

A Dunánál

1

Leültem a rakpartra, mint unalom űző rítus,
néztem a Dunát, ő meg visszanézett:

„na, mit bámulsz, filozófus?”

Egy dinnyehéj közben driftelt a vízen,
kanyargott mint egy részeg turista csoport a Lánchídnál,
simán leverne egy BMW-t is.

Próbáltam mély gondolatokat gyártani,
de a mély csak annyit mondott:

„tesó, most szabi van.”

A felszín meg pörgött, mint egy TikTok-feed.

A hullámok meg sem állva edzettek:
egyik feszít, másik lazít,
konkrétan personal trainer vibe,
csak nincs havi díj.

A Duna meg – anyuka mód ON:
ringat, mesél, mos és épít
multitasking level: boss fight.

Elkezdett esni az eső,
és abba is hagyta.

Tipikus időjárás: commitment issues.

Én meg csak ültem ott,
mint aki túl sok mély idézetet látott neten,
de egyet sem értett teljesen.

A múlt közben kifakult,
mint egy 2009-es Facebook-profilkép,
amit már senki nem mer letörölni.

De a Duna csak ment tovább,
teljes nyugalommal:
itt nincs megállás- ez live adás”

A hullámok vihogtak:
„mint amikor a valóság túl sokat ivott és elkezd poénkodni”
kicsit aranyos,
kicsit para.

És én ültem ott
a rakparton,
egy fél gondolattal,
ami majdnem mély volt...
de inkább csak térdig ért.

2

Néha úgy érzem,
mintha már százezer éve nézném ezt az egészet.
Egy végtelen videó, amit nem lehet kikapcsolni.
Egy pillanat, és „Half the days already gone”
mintha valaki speedrunolná a történelmet.
Az őseim közben ott vannak bennem:
egyik kapál, másik harcol,
harmadik meg összeláncol...
teljes káosz.
Ők látják azt, amit én nem,
én meg azt, amit ők nem.
Egy családi csoport,
ahol mindenki egyszerre ír.
Amikor írok,
ők fogják a kezem...

3

Anyám kun volt,
apám meg ilyen székely plusz román
„multikulti csomag”.
Anyám főztje? 10/10
Apám igazsága? szintén top.
Egy soha véget nem érő családi ebéd,
ahogyan ők bennem állandóan találkoznak.
Néha ez kicsit nyomasztó,
mert minden elmúlik...
de hát ebből vagyok összerakva,
nincs visszaküldés.
Az őseim konkrétan én vagyok,
csak az appfrissítés előtt;
egyszerre vagyok minden:

harcos, paraszt, király, random figura.
Árpád, Dózsa meg a többiek
mind ott vannak bennem.
A szívem, mint egy rosszul szervezett fesztivál:
teljes a történelmi káosz;
én inkább túllépnék már.
Elég volt a múlt drámáiból,
nem kell több „ki kit támadott meg”;
minden összefolyik,
akár a Duna.
Szóval inkább rakjuk rendbe a dolgainkat,
mert ez a mi feladatunk.
És hát...
nem lesz könnyű,
de legalább nem unalmas.

Patyanik Éva: Nyárra hangolva

Elröppent egy újabb év,
Tele élménnyel, emlékekkel,
Tanulással, nagy tervekkel,
Sok nevetéssel, percekkkel.

Volt, hogy csendben jegyzeteltünk,
Máskor hangos volt a tanterem,
Röplabdáztunk napsütésben,
Szállt a labda, szállt a nyárba.

Osztálykirándulás idején
Együtt volt az egész csapat,
Utaztunk és felfedeztünk,
S minden perc egy kincset adott.

És az este, mikor bent
Az iskolában, nevettünk és alig aludtunk,
Titkos sztorikat gyártottunk.

A falak közt sok történet,
Barátság és közös élmény,
Ezekből lesz majd az emlék,
melyet őrzünk évtizedekig.

Most a végzősök felé szólok
Egy külön kis búcsúgondolat:
Az érettségi után már
Új világ nyílik alattatok.

Bátrak voltatok, kitartók,
Most már indulhattok tovább,
De az iskola mindig vissza vár.

Most pedig itt a nyár végre,
Szabadság és napsugár,
Hosszú napok, rövid éjszakák,
És megannyi új határ.

Pihenjete, gyűjtsetek élményt,
Nevessetek minél többet,
Ősszel újra együtt írjuk
A következő fejezetet.

Amikor a költészet nem poros: Závada Péter helye a kortárs kultúrában

A kortárs irodalom gyakran küzd azzal a sztereotípiával, hogy nehezen befogadható, távoli vagy éppen elavult. Závada Péter munkássága azonban éppen ennek az ellenkezőjét bizonyítja: művei egyszerre őrzik az irodalmi hagyomány komolyságát és szólítják meg a jelenkor fiatal közönségét.

Závada pályája nem a klasszikus irodalmi úton indult. A szélesebb nyilvánosság először dalszövegíróként ismerhette meg, ami jelentős hatást gyakorolt későbbi költői nyelvére. Szövegeiben a ritmus, a tömörség és a beszédszerűség dominál – olyan elemek, amelyek a mai, gyors információáramláshoz szokott generáció számára is könnyebben befogadhatóvá teszik az irodalmat.

Költészetének egyik legfontosabb sajátossága a témaválasztás aktualitása. Az identitás kérdése, a bizonytalanság, az emberi kapcsolatok komplexitása mind olyan problémák, amelyek a Z generáció mindennapi tapasztalatának részét képezik. Závada nem kínál egyszerű válaszokat, sokkal inkább értelmezési tereket nyit meg, amelyekben az olvasó saját élményein keresztül kapcsolódhat a szövegekhez.

Egy további jellemző, hogy Závada szövegei gyakran a mindennapi nyelv és a költői nyelv határán mozognak. Ez a kettősség nem stiláris bizonytalanságot jelent, hanem tudatos eszközhasználatot: a hétköznapi megszólalás hitelessége így válik irodalmi anyaggá. Ennek köszönhetően a versek és drámák nem „fölülről beszélnek” az olvasóhoz, hanem mellé állnak.

Műveiben az is fontos szerepet kap, hogy a személyes élmény sosem izolált, hanem mindig kapcsolatban áll tágabb társadalmi vagy kulturális kontextusokkal. Ez a perspektíva lehetővé teszi, hogy az egyéni történetek mögött kollektív tapasztalatok is kirajzolódjanak, így a szövegek több szinten is értelmezhetővé válnak.

Drámaíróként tovább tágitja ezt a gondolati horizontot. Műveiben gyakran több nézőpont ütközik, és a történetvezetés helyett a gondolati rétegzettség kerül előtérbe. Ez a megközelítés kihívást jelenthet, ugyanakkor aktív befogadást igényel, ami különösen fontos egy olyan korban, ahol a passzív tartalomfogyasztás dominál.

Závada Péter jelentősége tehát nem pusztán abban áll, hogy kortárs témákat dolgoz fel, hanem abban is, ahogyan ezt teszi. Nyelvezete közel áll a mai beszédmódhoz, mégis megőrzi az irodalmi igényességet. Ez az egyensúly teszi lehetővé, hogy művei hidat képezzenek a hagyományos irodalom és a digitális kultúrában felnövő generációk között.

Összességében Závada Péter olyan alkotó, aki nem egyszerűen követi a kor változásait, hanem aktívan formálja is azokat. Munkássága azt mutatja, hogy az irodalom nem veszítette el relevanciáját – csupán új nyelvet talált magának.

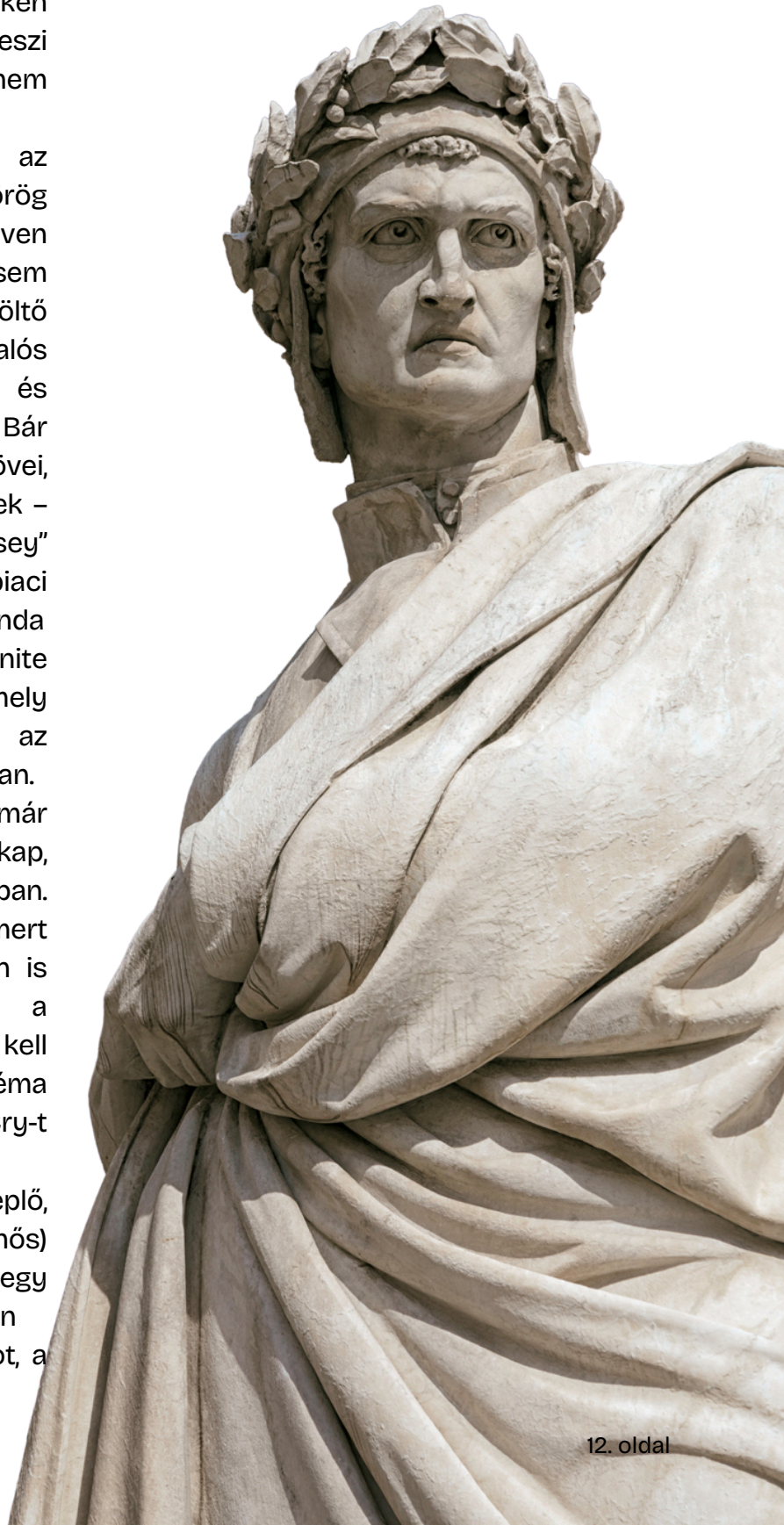
Az irodalom és a vallás együtt?

Irodalom és vallás: amikor ezeket a szavakat halljuk együtt egy mondatban legtöbbünk azonnal szent könyvekre, írásokra vagy netán dogmákra asszociál, gondoljunk csak a Biblia vagy a Korán szövegeire. Ugyanakkor az említetteken kívül rengeteg irodalmi mű veszi valamelyik vallást alapul, miközben nem feltétlenül célja az ígét terjeszteni.

Ott van például az Iliász és az Odüsszeia, két remekmű, a görög irodalom kiemelkedő darabjai. Bőven tartalmaznak vallásos elemeket, mégsem azokon van a mű fókusza, hanem a költő által megálmodott történeten, amit valós vagy esetleg kitalált eseményekkel és karakterekkel hoz életre. Bár egyértelműen a világirodalom alapkövei, manapság már viszonylag elfeledettek – ha nem számítjuk, hogy az „Odyssey” kifejezés már lassan szállóige világpiaci értelemben, legyen szó autóról (pl: Honda Odyssey) játékról (pl: Lego Fortnite Odyssey) vagy társadalmunk bármely termékéről, noha kétséges, hogy az emberek tudják-e, mit is jelent valójában.

Dante Alighieri Isteni színjátéka már érezhetően több figyelmet kap, különösen a videójátékok világában. Ráadásul nemcsak kevésbé ismert játékokról beszélünk, hanem nagyon is populáris alkotások építkeznek a történetből. Két kiemelkedő szériát kell mindenképp megemlítenünk a téma kapcsán: az Ultrakillt és Devil May Cry-t (röviden dmc).

Dante eredeti művében a főszereplő, Dante (a költő alteregója a főhős) történetét követjük ahogy eltéved egy sötét erdőben, és ekkor indul be igazán a cselekmény, Dante bejárja a Poklot, a Purgatóriumot és a Mennysországot.

A mű leírása szerint a Pokol 9 körből áll, mind egy bűntípust jelképez, és az adott bűnhöz kapcsolódó büntetést jeleníti meg: 1. Keresztleletlenek, 2. Bujaság, 3. Falánkság, 4. Kapzsiság, 5. Harag, 6. Eretnekség, 7. Erőszakosság, 8. Csalás és 9. Árulás. Az Alvilágban a római író, Vergilius vezeti a főhőst. Amint elérték a Tisztítóűz tetejét, Beatrice (a költő szerelme) lesz Dante vezetője a Mennysors ország bejáratánál.

Az Ultrakill és a Devil May Cry közül talán az előbbi jobban merít a műből. Az Ultrakill története szerint az emberiség kihalt a 3. világháborúban, de felfedezték az Alvilágot és annak forrásait. Ezekből a forrásokból létrehoztak olyan robotokat, amelyek vért és szerveket tartalmaznak, illetve használnak energiaként. A játékos karakter egy ilyen robot, név szerint V1. A játék során személyesen végigmehetünk az eredeti műben is leírt kilenc körön, ahol mindent, ami mozog meg kell ölnünk, hiszen vérre van szükségünk, különben mi is meghalunk. Ugyan a Mennysors országba még nem lehet eljutni, viszont a játék egyik legikonikusabb ellensége Gabriel, egy angyal, akire Isten akarataként hivatkoznak. Feladata, hogy felszámolja a Poklot, de veszít V1 ellen, és ez a vereség aztán tönkre is teszi, így a történet során tökéletes angyalból egy bosszúszomjas angyallá lesz. Az Ultrakill egy olyan jövőt mutat, amiről a mai filozófusok leginkább rettegnek: ahol az ember kiirtja saját magát, illetve egy olyan teremtményt alkot és enged szabadjára amit nem lehet irányítani vagy megállítani.

Ezzel szemben a dmc sorozat egy picit rejtettebb módon utal az Isteni színjátékra, leginkább a karakterek nevével, például a játszható főhős testvérpárt Danténak és Vergilnek hívják, de ott van még Thris (Beatrice) vagy Nelo Angle (sötét angyal). A nevekké való játékon kívül a többi elemben.

is találhatunk utalásokat: harmadik részben találkozhatunk egy ló szerű démonnal (Geryon), de a ugyanezen a szinten a főbb ellenségek a hét halálos bűnt testesítik meg. A széria legújabb (5.) részében megjelenik a Hell Circles, vagyis Hell Caina, Hell Antenora, és Hell Judecca, akik a pokol első, második és negyedik körét szimbolizálják.

Úgy gondolom, gyakrabban meríthetne a populáris kultúra a régi időkből, hiszen a fiatalabb generációval is könnyebben lehetne ismertetni az irodalmat és történelmet kényszer nélkül.

Andódy Domonkos 10.b

Az Avatar mint környezetvédelmi film?

Az Avatar egy nagyon látványos és érdekes film, de nemcsak a képi világa miatt, hanem azért is, mert sok hasonlóságot mutat a mi világunkkal.

Ez egy sci-fi történet, amelyben az emberek egy Pandora nevű bolygóra mennek, hogy különleges nyersanyagot szerezzenek. Ott azonban találkoznak a Na'vikkal, akik békében élnek a természettel. A főszereplő, Jake Sully egy avatar segítségével kapcsolatba lép velük és idővel rájön: az emberek rosszat tesznek és maguknak akarják a bolygót. Végül a Na'vik oldalára áll és segít megvédeni a bolygójukat.

A Na'vik tisztelik az erdőket, az állatokat, ezzel szemben az emberek a filmben csak a nyersanyagok miatt mennek Pandorára, és nem törődnek azzal, hogy ezzel rombolják a környezetet. Ez párhuzamba hozható azzal, ahogy a valóságban is sokszor "kihasználjuk" a természetet, például az erdőirtások vagy a bányászat során. Tehát a film arra is felhívja a figyelmet, hogy jobban kellene vigyáznunk a Földre.

A történet kicsit olyan, mint a gyarmatosítás, amikor az erősebbek elveszik a gyengébbek földjét, azonban ezt talán túl egyszerűen mutatja be, mert az emberek csak rosszként, a Na'vik pedig csak jóként vannak ábrázolva, pedig a valóság ennél bonyolultabb.

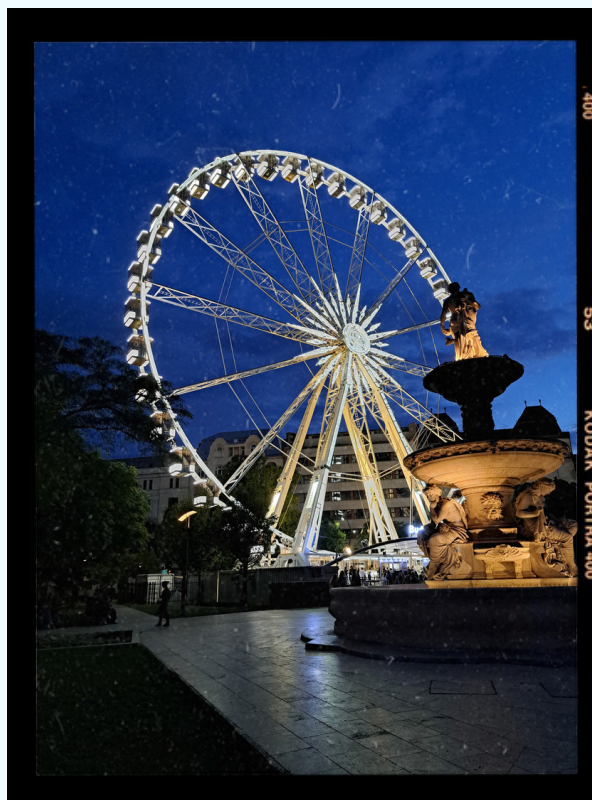
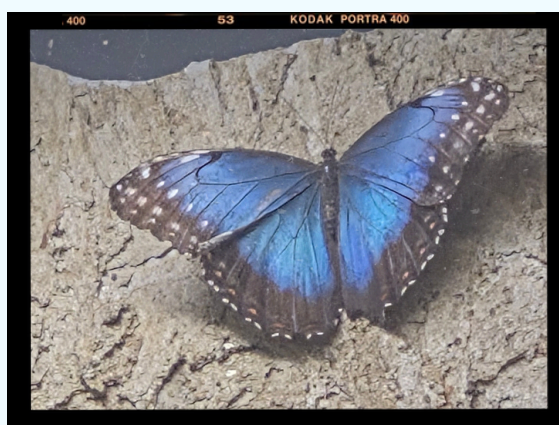
Összességében az Avatar egy érdekes és tanulságos film, ami fontos dolgokról szól és a története egyszerű.

Kovács Nikolett 10.b

Miért pont képek?

Fotózni mindig is szerettem, főleg a természetet. A videószerkesztésre a neten találtam, rá és nagyon megtetszett, ezért kipróbáltam. Illetve vannak ismerőseim, akik szintén foglalkoznak ezzel. A fotószerkesztést gyorsan megtanultam, ezért azzal többet foglalkoztam. Azért szerettem volna megtanulni fényképet szerkeszteni, mert nem szerettem volna weboldalakra feltöltött képeket engedély nélkül használni háttérképnek, és a saját fotóimat egy idő után meguntam.

Király Bogi

Mi ösztönöz a rajzolásra?

Králik Emma gondolatai a rajzolásról

Ez egy nagyon jó kérdés. Őszintén szólva nem tudom, miért kezdtem el. Az egész rajzos „pálya”, az életemben az óvodában lépett be. Különböztem a többiektől, éppen ezért gyakran voltam egyedül. Nyilván valamit kezdenem kellett magammal, és akkor ragadtam ceruzát. Emlékszem, hogy volt egy kedvenc rajzom, amit egy játékomról rajzoltam. Tele volt színekkel és delfinek ugráltak a vízben. Sajnos se képem, se a rajz nincs meg.

Utána jött az iskola. A helyzet nagyon nem változott. Ha őszinte szeretnék lenni, még mai napig úgy érzem, hogy nem találtam meg a helyem az osztályomban. De itt is hasonlóképp megkaptam már azt, hogy furá vagyok. Tény. A rajzolás számomra nagyon sok mindent jelent. Menedék a nehezebb napokon, megnyugvás a hirtelen haragomban, vagy csak egy kis pihenés egy fárasztó nap után. Lehet, hogy ezért vagyok más; teljesen másik szemszögből látom a világot. Igyekszem általában a jó dolgokat nézni mindenben, míg nagyon sokan csak a rosszat látják. Éppen ezért általában nem értenek meg. Azonban vannak, akik igen és ez mindennél fontosabb. Sosem vagy egyedül!

Akiknek még nagyon sokat köszönhetek, az a családom. Az ő támogatásuk és biztatásuk lökött át azokon a mélypontokon, ahol inkább feladtam volna. Ha ők nem lennének, talán nem tartanék ott, ahol. Nem kerültem volna be a Jelkybe, nem lenne három rajzversenyem is 2. helyezésem, egy különdíjjam és nem lenne egy naptár benne a rajzommal.

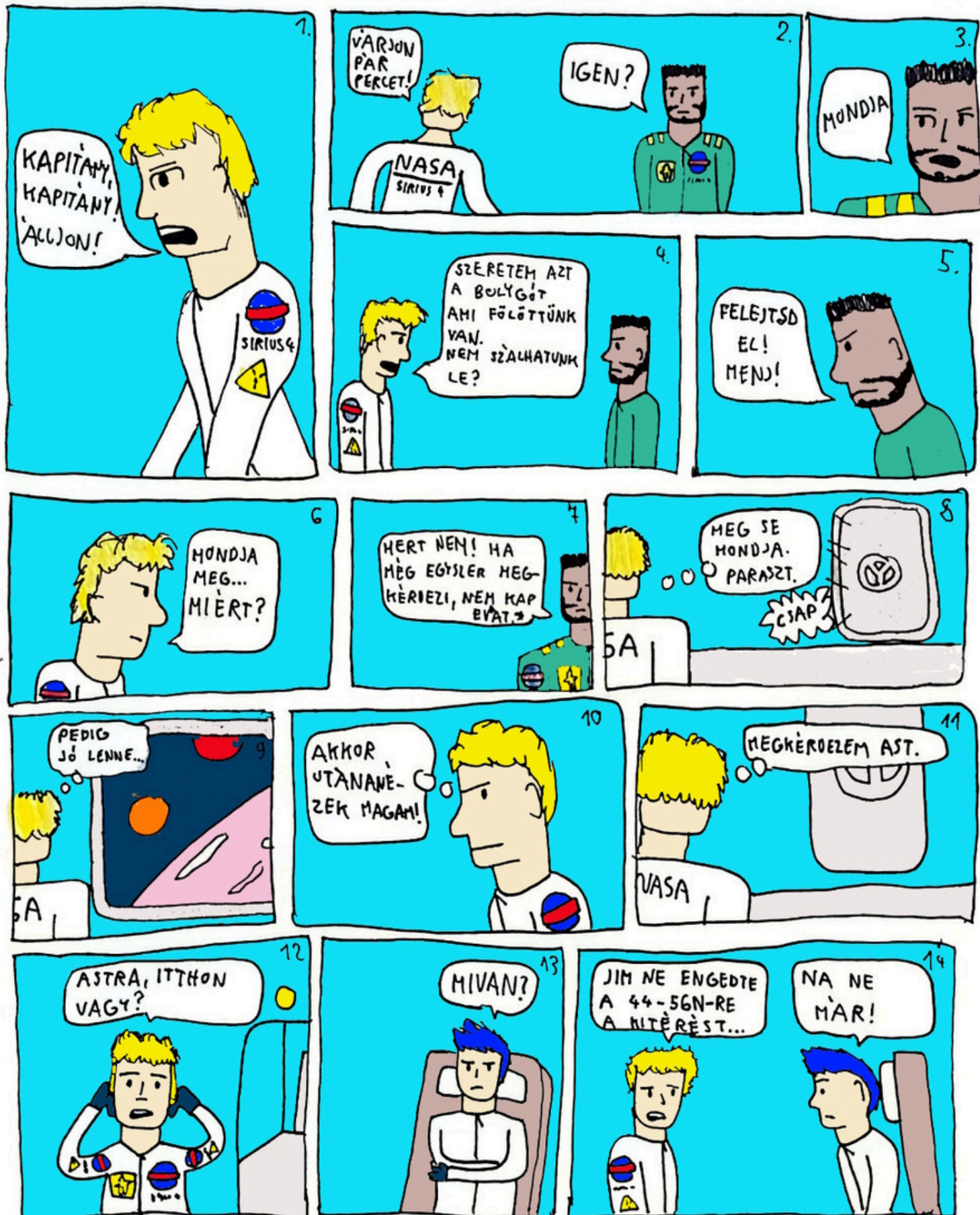

Nagyon sokan azt hiszik, a rajz könnyű. Nos, nem. A rajzhoz tehetség is kell, amivel születni kell. Nyilván meg lehet tanulni, de más. Egy jó rajzhoz érzések kellene, tudni kell játszani a színekkel és az alakzatokkal.

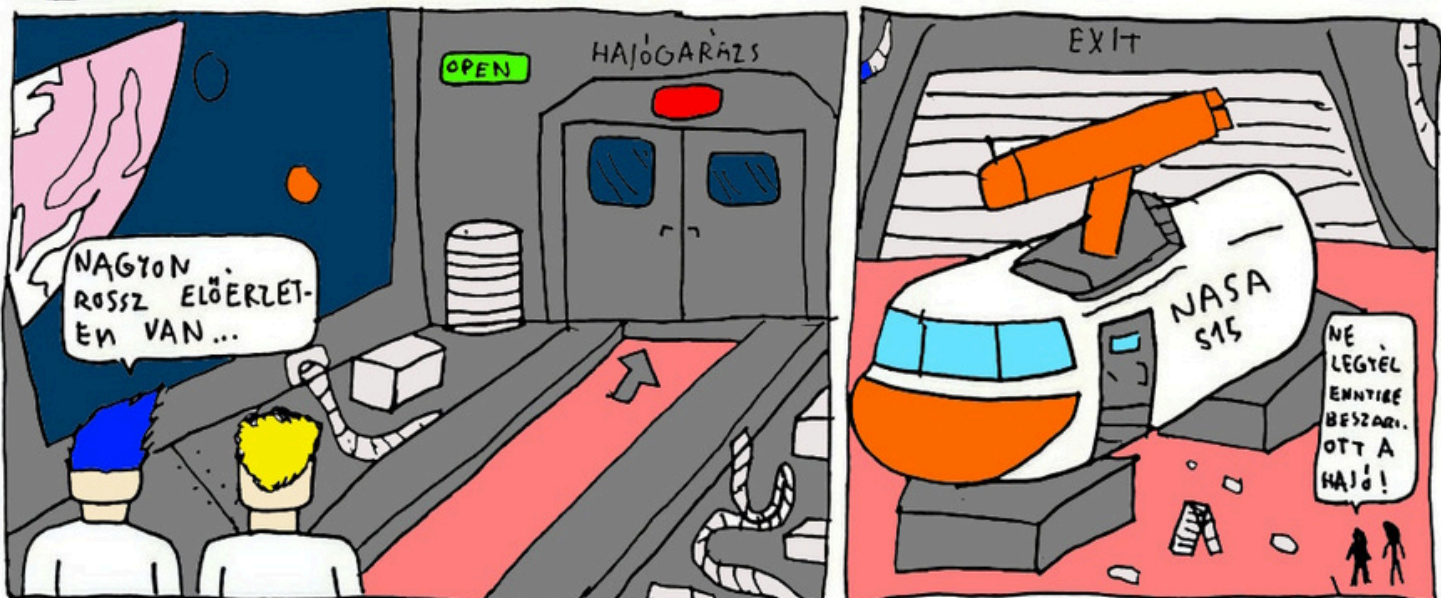
Mindenesetre, csináld azt, amit igazán szeretsz és lekötsz. Soha ne hagyd, hogy mások véleménye formázzon meg! Légy önmagad, mert úgy is lesz, aki úgy szeret, ahogy vagy!

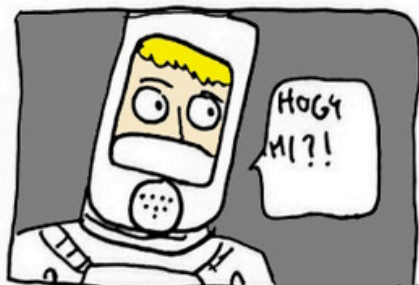
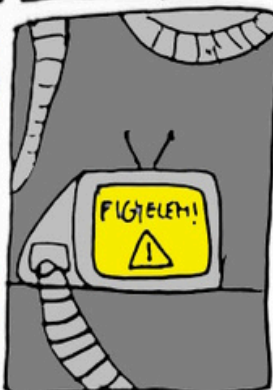
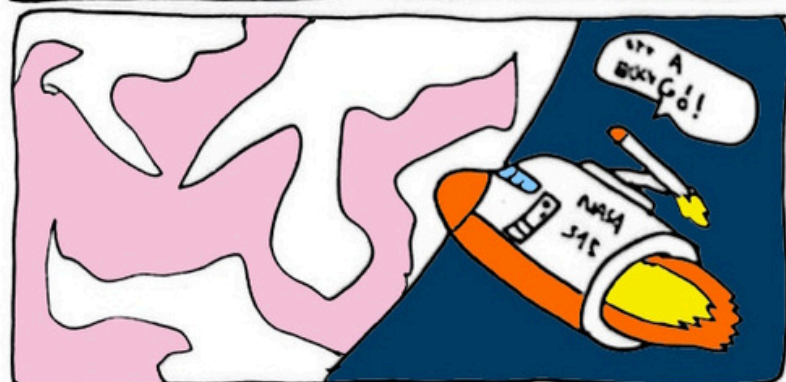
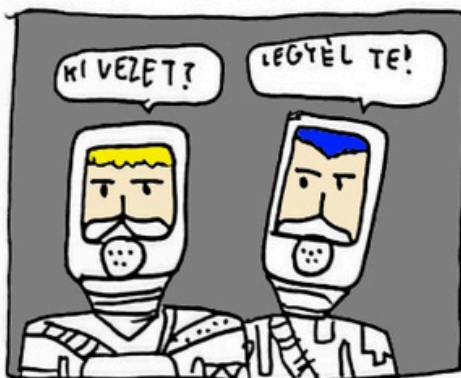
SIRIUS 4

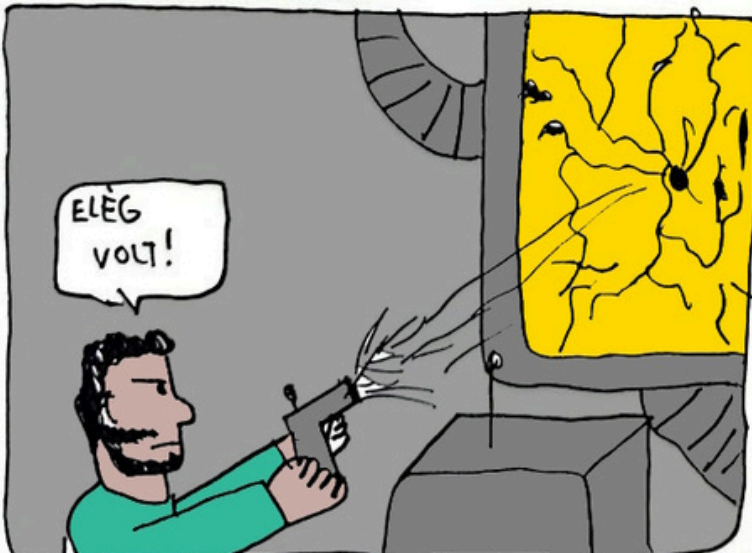
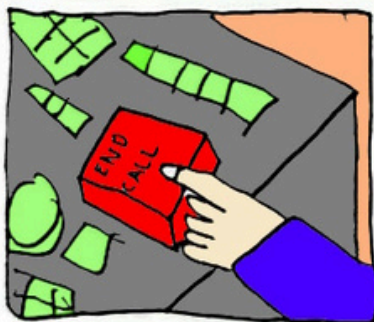
VOL. 1 PT. 1

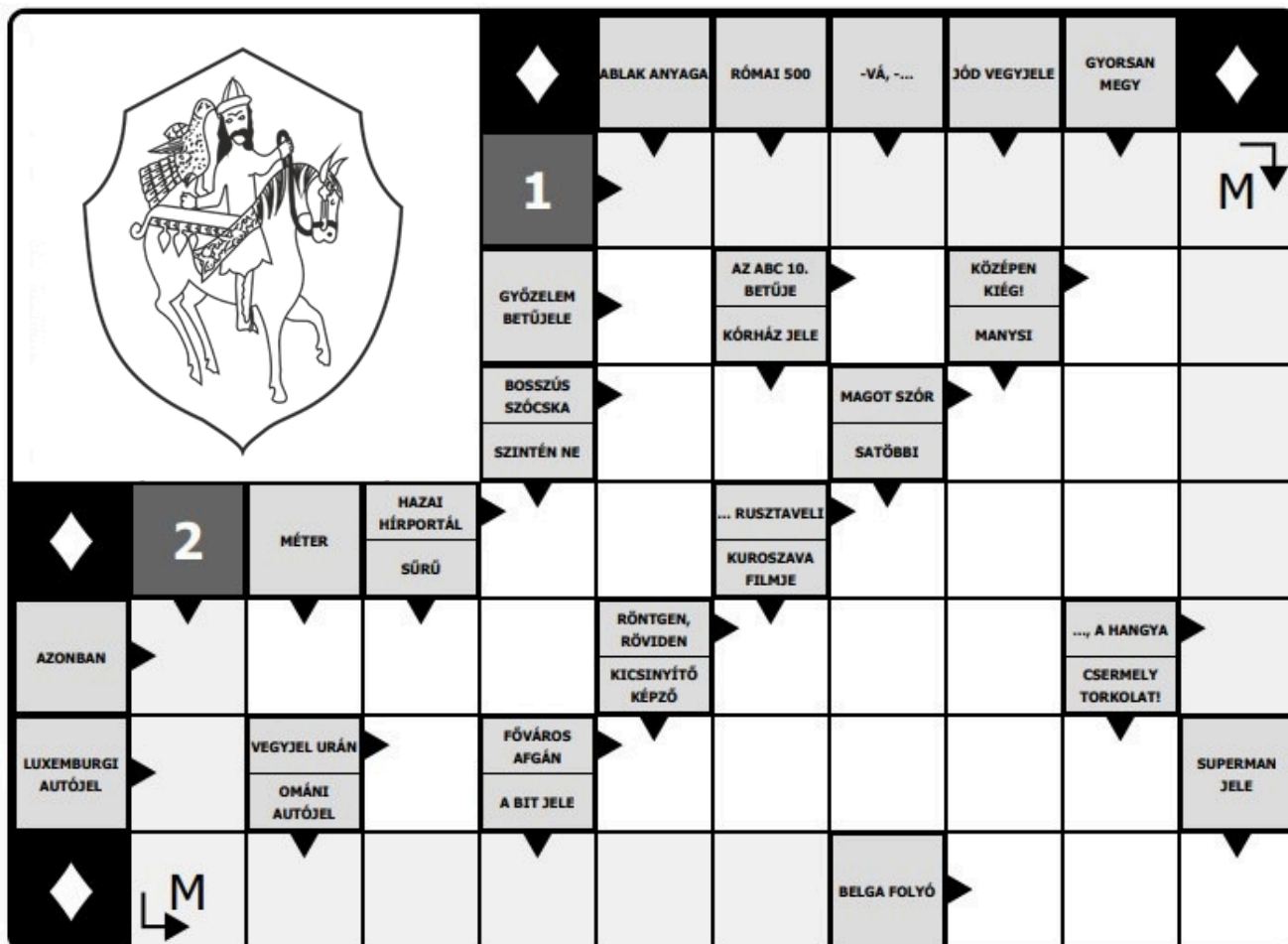

Keresztrejtvény

A rejtvények megoldásait a suliujsag.almos@gmail.com e-mail címre várjuk.

A helyes megfejtők közül kisorsoljuk a nyertest, aki értékes jutalomban részesül.:

A megoldás a következő számban található majd.

6	8				4			
	9	4			5		6	
2	1	5	8					
4					8			6
5						1		
3	6							2
9	3		4				8	5
	5			9		2	1	
1		2	5	8				3

		5		4	3		1	6
				1			8	5
4			3			8		
								2
8		7		9				
	2	8				5		
		1		2		6		
6				7	5		2	

Kiadó: Álmos Vezér Gimnázium, Pedagógiai Szakgimnázium és Általános Iskola

Felelős vezető, lektor: Ignéczi Dóra

Helyettes vezető, lektor: Gyulayné Bata Bernadett

Főszerkesztő: Szatmári Panna

Helyettes főszerkesztő: Kökényesi Milán

Szerzőink:

- Andódy Domonkos
- Janku Jázmin
- Király Boglárka
- Kovács Nikolett
- Králik Emma
- Patyanik Éva
- Pereszlényi Dina
- Szabó Kata
- Szatmári Panna
- Szűcs Léna
- Takács Bodza

Korrektor: Szatmári Panna

Képszerkesztő: Benkő Iván

Tördelőszerkesztő: Takács Bodza

Grafikus: Benkő Iván, Kaczur Dávid, Takács Bodza

Képregény: Nagy Máté

Közösségi média felelős: Néző Ilona

Közösségi média munkatársai: Barák Bendegúz,
Kökényesi Milán